

ger vi denne her prøveperiode og ser, hvordan det fungerer.

Til Ligestillingsrådets nedlæggelse synes jeg, at der fra denne talerstol netop i dag skal lyde en tak, både til de kvinder, som i 1970'erne arbejdede for at få etableret Ligestillingsrådet, lovmaskineriet rundt omkring og de funktioner, der var, og til de kvinder og mænd, som sammen kæmpede den kamp og tog det daglige slid i administrationen for at realisere den vare, vi havde bestilt herinde i Folketinget. Jeg tror, at vi skal sige tak for indsatsen, og nu vil vi gerne videre. Det er tid til forandringer.

Det er ærgerligt med fru Pia Larsen, som repræsenterer Venstre, men jeg vil sige tak for talen. Den er virkelig velegnet til næste valgkamp. Venstre er her totalt åndeligt fraværende og kommer ikke med et eneste bud.

I modsætning til talen fra fru Pia Larsen må jeg rose talen fra Kristeligt Folkeparti. Fru Tove Videbæks input til denne her diskussion og Kristeligt Folkepartis profil på det her område er al ære og respekt værd. Vi har noget, vi sammen skal lave.

Til fru Gitte Seeberg, der kom ind på spørgsmålet, om der skal en minister på området, vil jeg sige: Jeg synes som privatist, at jeg også her vil sige til statsministeren, at det er værd at overveje den højere politiske profil på det område, for Danmark sakker gevaldigt bagud i forhold til Norge og Sverige. Det er vigtigt at få det sagt, og derfor synes jeg, at det er en overvejelse, statsministeren må gå hjem med efter denne her debat.

Til fru Yvonne Herløv Andersen: Jeg synes, det var en meget rigtig bemærkning, der kom, om at vi ikke kun taler om dem herinde, men vi taler netop om dem derude, som vi gerne vil udtrykke vores solidaritet med.

Forslaget til vedtagelse er et godt redskab til en ny aktion i årene fremover.

Susanne Fast Jensen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er meget enig med statsministeren i, at vi er i en tid, hvor der er behov for nytænkning på ligestillingsområdet. Det er tydeligt, at der er opbrud. Derfor er jeg også glad for, at der er så stor enighed, som der trods alt er her blandt partierne i dag.

Det er tydeligt, at der dog er en ligestillingsforskrækkelse blandt nogle partier. Vi har kunnet høre her fra talerstolen, at der er nogle, der hører noget, der slet ikke bliver sagt. Der bliver talt om hysterisk debat. Der bliver talt om en

mand, der slet ikke er til stede. Der bliver talt om, at sådan noget med statistikker og tal har vi da ingen brug for, det skal vi ikke bruge til noget. Hvad skulle vi dog med det? Er det også sådan på andre områder, eller er det kun på ligestillingsområdet, at tal og statistikker er uinteressante?

Nej, det er tydeligt, at der er behov for det her videnscenter, som der bliver lagt op til. Man kan håbe, at vi alle sammen bliver klogere på, hvad det er, der er så indviklet ved den uligestilling, der stadig væk fungerer, og man kan håbe på, at en debat en anden gang, når vi nu har fået det her videnscenter, vil gøre, at der vil være lidt mere kvalitet og viden i nogle af de indlæg; der kommer, f.eks. fra Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet, Venstre og De Konservative. De har ganske enkelt været meget præget af uvidenhed på området.

Vi er i en tid, hvor der er behov for nytænkning, og hvor der sker noget på området, og det er en tid, hvor der er stor mulighed for at gøre noget. Vi har nemlig, som statsministeren også sagde, en god beskæftigelse, vi har en god økonomi, og vi har fået forholdsvis gode børnepasningsmuligheder. Derfor er der netop god mulighed for at gøre noget nyt og virkelig få gjort noget ved ligestillingen.

Lad os kalde det det, det er.

Det, det drejer sig om i dag, er ligestillingen mellem kønnene, og det er der ikke spor grund til at være bange for. Vi har netop ressourcer til at gøre noget ved det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for de mange indlæg indtil dette øjeblik. Jeg føler mig lidt ensom lige nu, i hvert fald set fra et mandepolitisk synspunkt. Havde det ikke været for arbejdsministeren og en kollega på de bageste rækker samt ikke mindst de offentligt ansatte ovre i hjørnet (*Munterhed*), så havde vi haft god grund til at spørge os, om mændene overhovedet interesserer sig for ligestillingspolitikken i Danmark.

Jeg vil gerne understrege, at det gør regeringen og det gør jeg. Og jeg vil også gerne måske starte med at gøre rede for de videre standpunkter, jeg havde tænkt mig at nævne i mit første indlæg, men som jeg nu får lejlighed til at sætte ind i lyset af de kommentarer, som partiernes ordførere har gjort.

For det første har det været et gennemgående spørgsmål fra alle de politiske ordførere: Har vi